

Rośliny naczyniowe prawnie chronione

Na rozległym obszarze SPN występuje blisko 140 gatunków roślin naczyniowych, podlegających ochronie prawnej.

Do coraz radszych roślin należą storczyki, które często są zrywane przez ludzi ze względu na swoje piękne kwiaty. Na terenie SPN odnotowano do tej pory występowanie kilkunastu gatunków storczyków. Najliczniej w nadmorskich borach bażynowych występuje niewielka tajeża jednostronna, której niepozorne rozetki liściowe po przekwitnięciu rośliny są bardzo trudne do odszukania nawet przez wprawno badacza przyrody. Rzadkim składnikiem runa leśnego jest listera sercowata z dwoma sercowatymi listkami, wyrastającymi mniej więcej w połowie wysokości łodygi. Najbardziej okazałe kwiatostany posiada podkolan biały. Przyjemny zapach jego kwiatów wzmagą się na wieczór i wabi motyle nocne; tylko one mają dostęp do długiej ostrogi wypełnionej nektarem. Jedynym storczykiem rosnącym na piaskach wydmy szarej jest kruszczyk rdzawoczerwony z ciemnopurpurowymi kwiatami o zapachu cynamonu. Interesującym i rzadkim w Parku storczykiem jest bezzieleniowy żłobik koralowy. Jest bezkorzeniowym storczykiem w pełni uzależnionym od strzępek grzyba, za pomocą którego zaopatruje się w składniki pokarmowe.

Storczyki na wilgotnych łąkach

Na łąkach lub w lasach łęgowych miejscami dość licznie występuje różowo kwitnąca kukułka plamista posiadająca na liściach charakterystyczne ciemne plamy. Innym dość często spotykanym storczykiem jest kukułka krwista, która w Słowińskim Parku Narodowym rośnie na podmokłych łąkach.

Widłak jałowcowaty

Widłaki są reprezentowane przez trzy gatunki: widłak jałowcowaty, goździsty i torfowy. Widłak jałowcowaty i goździsty są w Polsce objęte ochroną częściową, natomiast widłaczek (widłak) torfowy jest objęty ochroną ścisłą.

Na terenie Parku występują również 4 gatunki roszcinek, wszystkie objęte ochroną ścisłą. Najliczniejsza jest roszcinka okrągłolistna, ponieważ występuje zarówno na Mierzei w zagłębieniach międzywydmowych jak i na torfowiskach poza Mierzeją. Roszcinka długolistna i pośrednia są obecne tylko w wilgotnych zagłębieniach międzywydmowych. Natomiast roszcinka owalna (naturalny mieszaniec między roszcinką okrągłolistną a długolistną) występuje zarówno w zagłębieniach międzywydmowych jak i na powierzchniach regeneracyjnych na torfowisku Wielkie Bagno. Ponieważ w miejscach występowania roszcinek istnieje niedobór azotu, roszcinki odżywiają się drobnymi owadami, które nieopatrznie usiądą na ich liściach – są to więc nieliczne w Polsce gatunki owadożerne.

Roszcinka okrągłolistna

Długosz królewski

Paprocie chronione w SPN reprezentuje między innymi okazały i rzadki długosz królewski.

Jedną z najcenniejszych roślin Parku jest malina moroszka; w SPN posiada najliczniejsze stanowisko w kraju. Tutaj zasoby gatunku są w pełni zabezpieczone przed zniszczeniem. Moroszka jest reliktem glacialnym związanym ze zlodowaceniem bałtyckim. Po ociepleniu się klimatu moroszka nie całkiem wycofała się na północ: utrzymała się w naszym kraju na niektórych torfowiskach, gdzie gleby są zimne i długo utrzymują się wiosenne przymrozki.

Malina moroszka

Mikołajka nadmorskiego uważa się za symbol chronionej roślinności. Jest to najwcześniej chroniona roślina na Pomorzu. W roku 1902 wprowadzono ochronę mikołajka w okolicach Gdańska; stąd wniosek, że już wtedy był zagrożony w miejscach, gdzie plażę intensywnie odwiedzali ludzie. Również obecnie mikołajek bywa bezmyślnie niszczony w pobliżu większych kurortów nadmorskich.

Ciekawymi roślinami chronionymi, występującymi na terenie Parku, są 2 gatunki z rodzaju pływacz. Są to rośliny mięsożerne, występujące w wodach torfowisk. Podobnie jak rosiczki, muszą uzupełniać niedobory azotu, więc wytwarzają pułapki – pęcherzyki i nimi zasysają ofiarę wraz z wodą.

Mikołajek nadmorski

Na powierzchni wody utrzymują się grzybień białe, zwane popularnie lilią wodną. Kiedyś w jeziorze Dołgie Wielkie można było spotkać biało kwitnącą nad lustrem wody stroiczkę jeziorną. Gatunek ten niestety wyginął z powodu postępującej eutrofizacji wód jeziora.

Wśród roślin chronionych w SPN można wyróżnić gatunki o charakterze atlantyckim; są to rośliny mające centrum swojego występowania w Europie Zachodniej. Niektóre z nich osiągają w naszym kraju swój wschodni kres występowania w Europie. Przykładem takiego gatunku może być różowo kwitnący wrzosiec bagienny. Ponieważ nad Bałtykiem występują pewne cechy klimatu atlantyckiego (duża wilgotność powietrza, łagodne zimy), wrzosiec bagienny występuje w strefie przybałtyckiej. Podobne rozmieszczenie posiada woskownica europejska, niewysoki krzew, z daleka przypominający wierzbę szarą, o delikatnym, przyjemnym zapachu.

Wrzosiec bagienny

Do gatunków chronionych, które dotarły do Polski z północnego – wschodu zaliczymy oprócz maliny moroszki dwie krzewinki: zimoziół północny i bagno zwyczajne.

Do najliczniejszych roślin w SPN pod względem nie tylko zasobów, lecz również dominacji przestrzennej należą kolejno: wrzosiec bagienny, bagno zwyczajne, woskownica europejska, storczyk tajeża jednostronna i widłak jałowcowaty.

Bagno zwyczajne

Woskownica europejska